

امیررضا همایون

خبرنگار

بندبازی در سیرک

تیم‌های نفتی فوتبال ایران یعنی نفت آبادان و نفت مسجد سلیمان از همان ابتدای فصل تبدیل به مدعی سقوط از لیگ برتر به دسته پایین‌تر شده‌اند.

اتفاقاتی که نه با برکناری رضا پرکاس و آمدن فیروز کریمی با هدایت باشگاه صنعت نفت به پایان رسید و نه رفتن رضا مهاجری و آمدن ابراهیم اشکش به نیمکت نفت مسجد سلیمان کمکی به این تیم کرد.

اگرچه نفت آبادان که با تعویض ۳ مربی در طول فصل جاری لیگ برتر فوتبال ایران رکورددار محسوب می‌شود، با آمدن عبدالله ویسی سرمربی سابق استقلال خوزستان که با این تیم موفق شد به مقام قهرمانی لیگ پانزدهم هم برسد، شرایط صنعت نفت آبادان به کلی متحول شده.

برخلاف دیگر مربیانی که روی نیمکت برزیلی‌های ایران نشستند، روند پروژه بقای نفتی‌ها با ویسی بسیار زود کلید خورد و شاگردان گواردیولای فوتبال ایران با پیروزی مقابل مس کرمان امیدهایشان را برای بقا در لیگ برتر افزایش دادند.

موضوعی که البته با پیروزی ۴ بر صفر این تیم مقابل نساجی مازندران در هفته گذشته لیگ تصریح شد و حالا آنها تا خروج از منطقه سقوط تنها یک امتیاز فاصله دارند.

عملکرد مطلوب برزیلی‌ها با ویسی باعث شد همه فراموش کنند که این تیم سه بار مربی عوض کرده و با مشکلات عدیده‌ای دست و پنجه نرم می‌کند.

دومین تیم حاضر در منطقه سقوط نفت مسجد سلیمان است که در بحث تعویض مربی دست کمی از صنعت نفت ندارد. آنها هم ۳ بار مربی خود را عوض کرده‌اند؛ تغییراتی که هیچ‌کدام کمکی به ماندن نفت MIS در لیگ برتر نکرد و باعث شد مدیران نفت مسجد سلیمان بار دیگر به انتخاب دوم خودشان بازگردند و ابراهیم اشکش دوباره به نیمکت این تیم بازگشت.

بازگشتی که البته برای مربی گمنام استقلال ملائانی که با حضور در نفت مسجد سلیمان شناخته شد، یک ناکامی تمام عیار بود. چه آنکه روند شکست‌های متوالی نفت مسجد سلیمان با او نه تنها متوقف نشد بلکه سرعت هم گرفت تا همه به این نتیجه برسند که مسجد سلیمان فصل آینده از جغرافیای فوتبال ایران حذف می‌شود.

البته مسجد سلیمانی‌ها موفق به کسب یک پیروزی مقابل ذوب‌آهن هم شدند اما چه کسی است که متوجه نشود یک پیروزی در دنیایی از شکست کمک‌چندانی به بقای تیم مورد نظر نمی‌کند.

بررسی شرایط دو تیم نفتی به ما ثابت می‌کند کار ویسی و اشکش برای بقای تیم‌هایشان در لیگ برتر مانند بندبازی در سیرک است؛ حرکتی که اگر تعادلت به هم بخورد، باعث سقوط می‌شود.

درست مانند وضعیتی که امروز تیم‌های نفتی در آن قرار دارند.

شمالی‌های جنوب جدول

ایمان گودرزی

روزنامه‌نگار ورزشی

تنها سه بازی تا پایان لیگ بیست و دوم باقی‌مانده و مثل هر فصل چند تیم در بالای جدول برای قهرمانی و چند تیم برای سقوط نکردن در پایین جدول می‌جنگند. نکته قسمت پایین جدول و تیم‌هایی که برای بقا می‌جنگند حضور

دو تیم از جنوب و دو تیم از شمال کشور است. نفت مسجد سلیمان و صنعت نفت به دلیل نتایج بسیار بدی که از ابتدای فصل گرفته‌اند شرایط بدتری نسبت به شمالی‌ها دارند. ملوان بندر انزلی که این فصل دوباره به لیگ برگشته بود مثل هر تیم تازه وارد در فصل اول به دنبال بقاست. ملوانی‌ها در ۵ بازی اخیر دو بار باخته‌اند و سه مساوی کسب کرده‌اند و

در ادامه باید با تیم‌های مس رفسنجان، مس کرمان و نفت مسجد سلیمان بازی کنند تا بتوانند ماندن خود را در لیگ تضمین کنند. قطعاً هواداران این تیم نیز توقع بیشتر از ماندن از مازیار ندارند و همین که سقوط نکنند باعث خوشحالی آنها خواهد شد. دیگر تیم شمالی پایین جدول نساجی است. شاید کمتر کسی فکر می‌کرد تیمی که در ابتدای فصل

هزینه زیادی برای بستن تیم کرد و امیدهای زیادی حداقل برای کسب سهمیه داشت حالا در لیگ برای بقا بجنگد. نساجی با حمید مطهری دوران پرفراز و نشیبی داشت و در آخر نتوانست ثبات خودش را حفظ کند و همین قضیه باعث جدایی مطهری از تیم شد. نساجی در پنج بازی اخیر خودش چهار باخت و یک مساوی ثبت کرده و در ادامه باید با

تیم‌های هوادار، تراکتور و پرسپولیس بازی کند و در یک چهارم نهایی جام حذفی به مصاف پیکان برود. شاید شمالی‌ها از شانس بیشتری برای ماندن برخوردار باشند اما نتایج اخیر هر دو تیم شمالی، از دو تیم حاضر در ناحیه سقوط ضعیف‌تر بوده و شاید ادامه این روند حداقل کار دست یکی از آنها بدهد، شاید!

جنگ زرگری در انتهای جدول

فانوس چه کسی خاموش می‌شود؟

آیسان سعیدی

روزنامه‌نگار

لیگ بیست و دوم از عجیب‌ترین ادوار مسابقات است. لیگی که در بالا و پایین جدول اتفاقاتی رخ داده که تا کنون سابقه نداشته. در بالای جدول که کورس ۳ تیمه از هفته‌ها پیش به راه افتاده و به نظر تا پایان فصل ادامه خواهد داشت. ۳ تیم در کنار هم و شانه به شانه جنگ تمام عیاری را بر سر جام آغاز کرده‌اند که به نظر تا روز آخر ادامه خواهد داشت. آنچه در ادوار لیگ نمونه مشابهی نداشته. کورس قهرمانی در ادوار لیگ برتر همیشه میان دو تیم در جریان بوده و تیم سوم شاید روی کاغذ در برخی فصول در روز پایانی شانس فتح جام را داشته اما این بار ۳ تیم کورس واقعی و شانه به

شانه‌ای را رقم زده‌اند که جذابیت در لیگ را به اوج رسانده. برخلاف صدر جدول اما در انتهای جدول همه چیز برعکس است. جنگ برای بقا مدت‌هاست شکل ثابتی دارد چرا که دو تیم نفتی لیگ برتر از روز نخست انتهای جدول را به نام خود سند زده‌اند و گویی قصد دارند تا روز آخر این سند را برای خود نگه دارند؛ دو تیم نفتی لیگ برتر با سیاست‌های غلط و عجیب وزارت نفت چند فصلی است که روزگار عسر و حرج را تجربه می‌کنند. برادر بزرگتر و پایتخت‌نشین با همه سابقه و قدمت و اعتبارش جوانمردگ شد و این دو برادر دیگر نیز مدت‌هاست در احتضار دست و پا می‌زنند. نفت آبادان به عنوان بزرگ‌خاندان نفت در فصل جاری رکورددار تعویض مربی است و عجیب

اینکه با تعویض پیاپی مربیان عاقبت به خیر نشده و هنوز فانوس اصلی لیگ را در دست دارد. برزیلی‌های لیگ اگرچه با ویسی از کما خارج شده‌اند اما برای بقا در لیگ برتر کار دشواری را پیش‌رو دارند. فاصله ۴ امتیازی تا منطقه امن در فاصله ۴ هفته مانده به پایان لیگ برتر شکاف بزرگی است که پر کردن آن برای نفت آبادان بسیار دشوار است. نفت مسجد سلیمان اما تکلیف را از هفته‌ها پیش مشخص کرده. تیمی که به تاسی از برادر بزرگترش پشت سر هم مربی تعویض کرد و عاقبت به خیر نشد. آنها از روز نخست قعر جدول را به نام خود زدند و به نظر قصد ندارند این جایگاه را به تیم دیگری واگذار کنند. تیمی که با برادر بزرگتر یک اختلاف امتیاز دارد اما بعید

است از اشکش و شاگردانش آبی گرم شود. آنها روی کاغذ کماکان شانس بقا دارند اما این شانس از روی کاغذ فراتر نخواهد رفت. تیمی که به ۵ گل و ۴ گل خوردن عادت کرده، جایی در لیگ برتر نخواهد داشت. حضور نفتی‌ها سبب شده که بقیه تیم‌های دیگر لیگ هر اندازه بد و ضعیف باشند، خیال‌شان از بقا در لیگ برتر راحت باشد؛ مصداق عینی این گزاره نساجی است؛ تیمی که ۹ هفته با مطهری ناکام بود و نبرد و پس از تعویض سرمربی و آوردن سرمربی اسپانیایی این روند ادامه یافت و به ۱۱ هفته رسید اما هنوز به منطقه سقوط نرسیده. یا ملوان که در بازگشت دوباره به لیگ برتر کماکان به سبک لیگ یک بازی می‌کند و در

بهترین حالت برای تساوی بازی می‌کند اما باز هم بقا در لیگ مطمئن است. درست مثل مس کرمان که آنها هم در بازگشت به لیگ برتر کماکان در حال و هوای لیگ برتر کماکان در حال و هوای لیگ یک قرار دارند و برای لیگ برتری‌ها یک لقمه آسان محسوب می‌شوند اما به رغم شکست‌های پرگل و سریالی هنوز به منطقه قرمز جدول نرسیده‌اند. با این وجود نفت آبادان می‌تواند خواب راحت ته جدولی را آشفته کند. اگر استحال آنها با ویسی ادامه داشته باشد و بویژه مس کرمان به سریال ناکامی‌هایشان ادامه دهند، شاید یک معجزه در انتهای جدول شاهد باشیم. معجزه‌ای که نفت آبادان را در لیگ نگه دارد و تیم دیگری را به دسته پایین‌تر بفرستد. آیا این معجزه رخ خواهد داد؟

سمیرا شیرمردی

روزنامه‌نگار ورزشی

آیا دیگر اثری از نفت می‌ماند؟

شاید اگر کادرفنی صنعت نفت آبادان برای چهارمین بار تغییر نمی‌کرد، الان تقریباً تکلیف تیم‌های سقوط کرده به لیگ یک مشخص شده بود. اما حضور عبدالله ویسی در آبادان همه معادلات را تغییر داد.

ویسی صنعت نفت را متحول کرد و امیدها را به این تیم بازگرداند. زردپوشان آبادانی در یکی از مهم‌ترین بازی‌ها هم توانستند مس کرمان را شکست دهند. با این شرایط، حالا رقابت در پایین جدول هم حساس و جذاب شده. حالا نفتی‌های آبادان امیدوار به ماندن در لیگ برتر هستند و برای این هدف بزرگ تلاش می‌کنند.

البته صنعت نفت ۲ بازی خارج از خانه خیلی سنگین و مهم دارد که یکی مقابل استقلال است و دیگری برابر گل‌گهر در سیرجان، اما عبدالله ویسی چنان به این تیم انگیزه و امید داد که حالا صحبت از امتیاز گرفتن از تیم‌های بزرگ هم به میان می‌آید.

با این شرایط، پیش‌بینی تیمی که سقوط کند سخت است اما مس کرمان امید دارد صنعت نفت آبادان در این ۲ بازی مهم ببازد تا خودش بتواند در لیگ برتر ماندنی شود.

این در حالی است که نساجی مازندران هم شرایط خوبی ندارد و هیچ بعید نیست که آنها هم جزو تیم‌های سقوط کرده لقب بگیرند.

به هر حال، با توجه به اینکه الان تقریباً سقوط نفت مسجد سلیمان به لیگ یک مسجل شده، باید دید صنعت نفت می‌تواند جایگاه خود را در لیگ برتر حفظ کند یا اینکه دیگر اثری از نفتی‌ها در سطح اول فوتبال ایران نخواهد بود.

کمیته جذب مستشار خارجی

محمود کلهر

هافبک اسبق پرسپولیس

دربی در حد یک بازی بزرگ نبود. این بازی از هیجان بالایی برخوردار بود و به همین خاطر این هیجان برخی اوقات ممکن است به کیفیت بازی بیفزاید و برخی اوقات هم باعث کاهش کیفیت دربی می‌شود. این موضوع به نظر من باعث شد تا کیفیت دربی کمی پایین بیاید اما واقعاً هیجان بازی موجب شد تا بازی دلچسپی را شاهد باشیم. هر دو تیم اگر بدون در نظر گرفتن حساسیت دربی مقابل هم قرار می‌گرفتند، شاید فوتبال بشدت تماشایی را شاهد بودیم اما واقعاً حساسیت شهرآورد موجب شد تا تیم‌ها کمترین خطر را کنند و بیشتر دنبال برد یا حداقل گل باشند. شرایط جدول هم علاوه بر این موجب شده بود تا حساسیت‌های این مسابقه بیش از پیش باشد.

بازی تقریباً متعادل دنبال شد. در نیمه نخست هر دو تیم دنبال این بودند تا بیشتر همدیگر را محک بزنند اما بعد از گلی که پرسپولیس در ابتدای نیمه دوم به ثمر رساند، شرایط کمی متفاوت شد. پرسپولیس در کار فنی بسیار بهتر عمل کرد و به همین دلیل به پیروزی رسید. مشکلات استقلال در هفته‌های گذشته بشدت روی کار این تیم تأثیر گذاشته بود، اما نباید از عملکرد خوب کادر فنی پرسپولیس غافل شویم و انصافاً سرخ‌ها از هر لحاظ بهتر از حریف بودند. کادر فنی پرسپولیس آنالیز بسیار خوبی از تیم استقلال داشت. تعویض‌های سرخپوشان در دربی بسیار مثبت بود. از زمان حضور عیسی آل‌کثیر روند پرسپولیس کاملاً تغییر کرد اما در طرف مقابل کادر فنی استقلال کاملاً بی‌پروانه تعویض کرد. در کنار عملکرد بسیار خوب آل‌کثیر اما باید بگویم دو مدافع وسط پرسپولیس و بویژه علیرضا بیرانوند که

یک نعمت است، بهترین بازیکنان زمین بودند. البته در کنار این بازیکنان بیشتر بازیکنان پرسپولیس عملکرد خوبی داشتند و توانستند هماهنگ عمل کنند. استقلال در دربی به تفکرات و رفتارهای غیرحرفه‌ای سایپنتو باخت. متأسفم که چنین مربی در فوتبال ایران فعالیت می‌کند. سایپنتو آرامش بازیکنان استقلال را کاملاً برهم زد و برخلاف او کادر فنی پرسپولیس با آرامش خود به تیم کمک زیادی کردند. باشگاه‌های ما دنبال مربیان خارجی می‌روند که نه سطح خوبی دارند و نه می‌توانند از نظر اخلاقی چیزی به بازیکنان ما اضافه کنند. متأسفم که مربیان با استعداد ایرانی پشت این مربیان ضعیف و کارنابلد مانده‌اند و باید از خانه بازی‌ها را تماشا کنند. امیدوارم کمیته‌ای برای ارزیابی مربیان و بازیکنان خارجی در فوتبال ایران ایجاد شود تا هر کسی نتواند به راحتی به لیگ ایران بپیاید.

